

... albo psikus! (rozwiązanie)

Autor zadania: **Bartosz Kostka**
Opracowanie: **Alicja Kluczek, Marek Skiba**
Opis rozwiązania: **Alicja Kluczek**

Nazwijmy *przedziałem* dowolny spójny fragment domków. W zadaniu musimy zliczyć liczbę takich przedziałów, że suma cukierków ze wszystkich domków na przedziale jest parzysta.

Na początek rozważmy dość powolne rozwiązanie – dla każdej pary (L, R) stanowiącej początek i koniec przedziału obliczymy, jaka jest w nim suma cukierków. Jeśli będzie parzysta, to taką parę wliczymy do wyniku.

psi_powolne.cpp

```
1 // W zmiennej wynik trzymamy informację ile znaleźliśmy par (L, R) o parzystej sumie
2 // Uwaga! Par (L, R) może być więcej, niż mieści typ int
3 long long wynik = 0;
4 for (int L = 0; L < N; L++) {
5     for (int R = L; R < N; R++) {
6         // Badamy, czy suma na przedziale [L, R] jest parzysta
7         long long suma = 0;
8         for (int i = L; i <= R; i++) {
9             suma += cukierki[i];
10        }
11        if (suma % 2 == 0) {
12            wynik++;
13        }
14    }
15 }
```

psi_powolne.py

```
1 # W zmiennej wynik trzymamy informację ile znaleźliśmy par (L, R) o parzystej sumie
2 wynik = 0
3 for L in range(N):
4     for R in range(i, N):
5         # Badamy, czy suma na przedziale [L, R] jest parzysta
6         suma = 0
7         for i in range(L, R+1):
8             suma += cukierki[i]
9         if suma % 2 == 0:
10            wynik += 1
```

Złożoność tego rozwiązania to $O(N^3)$. Choć powolne, posłuży jako podstawa rozwiązania wzorcowego.

Spróbujmy teraz je przyspieszyć. Powtarzając się operacją jest zliczanie sumy na przedziale – często przechodzimy po elementach, które w przeszłości już dodawaliśmy. W szczególności, jeśli mamy ustalony początek przedziału L , to niepotrzebnie sumujemy wielokrotnie te same wartości, gdy R zwiększa się o 1. Skorzystajmy z faktu, że znając sumę elementów na przedziale $[L, R]$, potrafimy obliczyć sumę na przedziale $[L, R + 1]$ w czasie stałym – dodając do tej sumy element o indeksie $R + 1$.

psi_z_optymalizacja.cpp

```
1 long long wynik = 0;
2 for (int L = 0; L < N; L++) {
3     // Tym razem spamiętujemy sumę wcześniejszych elementów
4     long long suma = 0;
5     for (int R = L; R < N; R++) {
6         // Dodajemy tylko nowy element do wcześniej policzonej sumy
7         suma += cukierki[R];
8         if (suma % 2 == 0) {
9             wynik++;
10        }
11    }
12 }
```


psi_z_optimalizacja.py

```
1 wynik = 0
2 for L in range(N):
3     # Tym razem spamiętujemy sumę wcześniejszych elementów
4     suma = 0
5     for R in range(i, N):
6         # Dodajemy tylko nowy element do wcześniej policzonej sumy
7         suma += cukierki[R]
8         if suma % 2 == 0:
9             wynik += 1
```

Z tą optymalizacją nasze rozwiązanie ma złożoność $O(N^2)$ i otrzymuje 40 punktów.

Do poprawienia rozwiązania tak, żeby zdobyło 100 punktów, musimy poczynić jeszcze jedną obserwację. Niech $suma_R$ to suma wszystkich cukierków od domku numer 1 aż do R -tego – tak zwana *suma prefiksowa*. Zauważmy jednak, że suma przedziału $[L, R]$ to nic innego, jak różnica $suma_R - suma_{L-1}$ (dla wygody przyjmiemy, że dla $L = 1$ ta wartość to 0). Co więcej, wartości $suma_i$ dla wszystkich $i = 1, 2, \dots, N$ możemy wyliczyć tylko raz, na samym początku algorytmu, w czasie $O(N)$ – wtedy będziemy mogli policzyć sumę na dowolnym przedziale $[L, R]$ w czasie stałym.

Kiedy zatem suma na przedziale $[L, R]$ jest parzysta? Zdarzy się to tylko w dwóch przypadkach: $suma_{L-1}$ i $suma_R$ muszą być albo naraz nieparzyste, albo naraz parzyste. W takim razie dla każdego R wystarczy tylko pamiętać, ile było wcześniej wartości $suma$ o takiej samej parzystości, czyli ile jest możliwych $L < R$ takich, że $suma_{L-1}$ daje tę samą parzystość co $suma_R$. Krótko mówiąc, musimy tylko pamiętać, ile spośród wartości $suma$ było dotychczas parzystych, a ile nieparzystych.

W ten sposób złożoność poprawia się z $O(N^2)$ do $O(N)$, co jest konieczne do uzyskania 100 punktów.

psi_wzorcowe.cpp

```
1 #include <iostream>
2 using namespace std;
3
4 int main() {
5     int N;
6     cin >> N;
7     int cukierki[N];
8     for (int i = 0; i < N; i++) {
9         cin >> cukierki[i];
10    }
11
12    long long wynik = 0;
13    int parz = 1; // Ile jest takich domków, że suma cukierków ze wszystkich domków
14                // na lewo od niego jest parzysta (w szczególności traktujemy
15                // zero domków jako sumę parzystą)
16    int nieparz = 0; // Podobnie tylko suma nieparzysta
17
18    long long suma = 0; // Suma cukierków we wszystkich rozważonych dotąd domkach
19
20    for (int i = 0; i < N; i++) {
21        suma += cukierki[i];
22        if (suma % 2 == 0) { // Jeśli suma wszystkich cukierków dotąd jest parzysta
23            wynik += parz; // Dodajemy do wyniku wszystkie wystąpienia sum parzystych
24            parz++; // Wystąpiła kolejna suma parzysta, aktualizujemy licznik
25        } else { // Jeśli suma wszystkich cukierków dotąd jest nieparzysta, analogicznie
26            wynik += nieparz;
27            nieparz++;
28        }
29    }
30
31    cout << wynik << "\n";
32 }
```

psi_wzorcowe.py

```
1 def main():
```



```

2  N = int(input())
3  s = input()
4  cukierki = list(map(int, s.split()))
5
6  parz = 1 # Ile jest takich domków, ze suma cukierków ze wszystkich domków
7          # na lewo od niego jest parzysta (w szczególności traktujemy
8          # zero domków jako sumę parzystą)
9  nieparz = 0 # Podobnie tylko suma nieparzysta
10
11 suma = 0 # Suma cukierków we wszystkich rozważonych dotąd domkach
12 wynik = 0
13
14 for cukierek in cukierki:
15     suma += cukierek
16     if suma % 2 == 0: # Jeśli suma wszystkich cukierków dotąd jest parzysta
17         wynik += parz # Dodajemy do wyniku wszystkie wystąpienia sum parzystych
18         parz += 1 # Wystąpiła kolejna suma parzysta, aktualizujemy licznik
19     else: # Jeśli suma wszystkich cukierków dotąd jest nieparzysta, analogicznie
20         wynik += nieparz
21         nieparz += 1
22
23 print(wynik)
24
25 main()

```